

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/70/2015
Identifikačné číslo spisu:	1012211280
Dátum vydania rozhodnutia:	15.04.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1012211280.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: JUDr. Q. I., nar. XX.XX.XXXX, H., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova č. 2, Bratislava (predtým Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-P-DI-BCP-92/2011 zo dňa 15.06.2011, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/2538/2012-63 zo dňa 13.02.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu o d m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením č. k. 1S/2538/2012-63 zo dňa 13.02.2014 zastavil konanie podľa § 250d ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“). V odôvodnení uviedol, že z administratívneho spisu bolo dostatočne zrejmé, že rozhodnutie žalovaného bolo doručované na žalobcom uvádzanú korešpondenčnú adresu H. podľa § 24 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), riadne, doručením rozhodnutia do vlastných rúk. Doručenka sa vrátila žalovanému ako „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, z čoho vyplýval spôsob tzv. náhradného doručenia podľa § 24 ods. 2 Správneho poriadku; rozhodnutie tak nadobudlo právoplatnosť dňa 24.06.2011. K námietke žalobcu, uvedenej na pojednávaní dňa 13.02.2014, že sa na predmetnej adrese nezdržiaval, a preto došlo zo strany žalovaného k nesprávnej aplikácii § 24 ods. 2 Správneho poriadku, krajský súd uviedol, že táto skutočnosť z administratívneho spisu nijako nevyplývala - na všetkých podaniach, ktoré žalobca žalovanému adresoval, vrátane podaného odvolania, žalobca uvádzal ako svoju korešpondenčnú adresu H.. Na pojednávaní dňa 13.02.2014 sa žalobca snažil túto skutočnosť preukázať predložením lekárskeho správy, vrátane potvrdenia o práceneschopnosti, avšak na všetkých správach bola uvedená adresa H.. Žalobca tak svojimi námietkami nespochybnil správnosť postupu pri doručovaní rozhodnutia žalovaného podľa § 24 Správneho poriadku. Krajský súd poukázal aj na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 278/2011, podľa ktorého: „K otázke doručovania tzv. náhradným doručením treba podotknúť, že dôkazné bremeno preukázať, že adresát sa v mieste bydliska

v čase doručovania nezdržoval, zaťažuje adresáta (žalobcu) a nie odosielateľa zásielky.“

Žalobca sa proti uzneseniu krajského súdu odvolal. Odvolanie zo dňa 29.12.2014 osobne podal na Krajskom súde v Bratislave dňa 29.12.2014.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie žalobcu bolo podané oneskorene.

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje (§ 201 veta prvá O. s. p.).

Podľa § 204 O. s. p. sa odvolanie podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty podľa odseku 1 preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o lehote na podanie odvolania alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do troch mesiacov od doručenia. (§ 204 ods. 2 O. s. p.)

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že zásielku s uznesením krajského súdu č. k. 1S/2538/2012-63 zo dňa 13.02.2014 krajský súd doručoval žalobcovi na tri rôzne adresy - z adresy P. sa zásielka vrátila s vyznačením „adresát neznámy“, z adresy H. sa vrátila krajskému súdu dňa 09.04.2014 ako „neprevzatá v odbernej lehote“ a z adresy S. sa vrátila krajskému súdu dňa 28.05.2014 ako „neprevzatá v odbernej lehote“. V zmysle § 47 ods. 2 O. s. p. uznesenie krajského súdu č. k. 1S/2538/2012-63 zo dňa 13.02.2014 nadobudlo právoplatnosť dňa 13.06.2014.

Dňa 09.12.2014 sa na krajský súd dostavil žalobca, kde mu bolo krátkou cestou predmetné uznesenie krajského súdu doručené. Dňa 29.12.2014 žalobca osobne podal na krajskom súde odvolanie. V odvolaní opätovne namietal nemožnosť uplatnenia fikcie doručenia v jeho prípade.

Podľa § 47 ods. 1 a 2 O. s. p. treba do vlastných rúk doručiť písomnosti, pri ktorých tak ustanovuje zákon, a iné písomnosti, ak to nariadi súd. Ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

V preskúvanom prípade žalobca neprevzal zásielky s uznesením č. k. 1S/2538/2012-63 zo dňa 13.02.2014, ktoré obsahovalo správne poučenie o práve podať odvolanie, v odbernej lehote. Zásielka bola doručovaná žalobcovi na tri rôzne adresy - z adresy P. sa zásielka vrátila s vyznačením „adresát neznámy“, z adresy H. sa vrátila krajskému súdu dňa 09.04.2014 ako „neprevzatá v odbernej lehote“ a z adresy S. sa vrátila krajskému súdu dňa 28.05.2014 ako „neprevzatá v odbernej lehote“. Pätnásťdňová lehota na podanie odvolania začala plynúť dňom 29.05.2014 (§ 57 ods. 1 O. s. p.) a jej koniec pripadol na deň 12.06.2014 t.j. na štvrtok. Odvolanie žalobca osobne podal na krajskom súde až dňa 29.12.2014, teda zjavne oneskorene.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a) O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Vzhľadom na tieto skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 218 ods. 1 písm. a) O. s. p. odvolanie žalobcu, ako oneskorene podané, odmietol.

Na tomto mieste dáva odvolací súd do pozornosti zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“ t. j. „práva patria len bdelym“ (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a pod. To platí obdobne aj o využívaní zákonných procesných ustanovení, vrátane využitia možnosti podania opravných prostriedkov.

Žalobca na nijakej ním uvádzanej adrese zásielku s uznesením krajského súdu č. k. 1S/2538/2012-63 zo dňa 13.02.2014 nepreberal a sám prišiel na krajský súd až dňa 09.12.2014, a to napriek tomu, že sa zúčastnil na pojednávaní dňa 13.02.2015 a tak vedel, že krajský súd konanie zastavil a po vyhotovení rozhodnutia mu ho bude doručovať.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 246c ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.